

ORĘDOWNIK

STAROSTWA I POWIATU PUCKIEGO

Wychodzi wedle potrzeby, przynajmniej raz w tygodniu. — Prenumerata kwartalna 360 mk., miesięczna 150 mk. — Poszczególne numery 20 mk.

Ogłoszenia przyjmuje się za opłatą 40.— marek od jednołamowego wiersza drobnego druku, reklamy 60.— marek od wiersza.

Redakcja: Starostwo w Pucku. — Nakład i drukarnia: „Drukarnia Gdańska“ Tow. Akc., Gdańsk.

Nr. 58.

Puck, środa, dnia 2 sierpnia 1922 r.

Rok 36.

Część Urzędowa.

- Treść:** 436. Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 7. XII. 21 w przedmiocie wydawania pozwoleń na ustawianie, przenoszenie i używanie kotłów parowych.
437. Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 11. VII. 22 dotyczące zmian w rozporządzeniu z dnia 7. XII. 21 w przedmiocie wydawania pozwoleń na ustawianie, przenoszenie i używanie kotłów parowych.
438. Rozporządzenie Ministrów Skarbu i Sprawiedliwości z dnia 24. VI. 22 o znawcach, powołanych do oceniania przedmiotów majątkowych celem opodatkowania spadków i darowizn.
439. Rozporządzenie Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego z dnia 26. VI. 22 w przedmiocie udzielania gminom pożyczek ze Skarbu Państwa na budowę lub przebudowę publicznych szkół powszechnych i domów mieszkalnych dla nauczycieli.
440. Rozporządzenie w sprawie otwierania i zamykania sklepów.
441. Obwieszczenie Starostwa Krajowego Pomorskiego w sprawie podwyższenia kosztów utrzymania w Krajowych Zakładach Psychiatrycznych.

436.

Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu

z dnia 7 grudnia 1921 roku

w przedmiocie wydawania pozwoleń na ustawianie, przenoszenie i używanie kotłów parowych.

Na mocy art. 2 ustawy z dnia 31. maja 1921 r. o nadzorze nad kotłami parowymi (D. U. R. P. Nr. 50, poz. 303) zarządza się co następuje:

§ 1. Na ustawienie każdego nowego i przeniesienie używanego stałego kotła, z wyjątkiem kotłów podlegających nadzorowi Ministerstw Kolei Żelaznych i Spraw Wojskowych, pozwolenie wydaje terytorjalnie właściwa władza administracyjna II-iej instancji.

§ 2. Odnośne podanie powinno zawierać: a) imię, nazwisko i adres właściciela kotła, b) nazwę i miejsce przedsiębiorstwa w którym kocioł ma pracować, c) cel ustawienia kotła.

Przy podaniu należy załączyć: a) opis kotła, b) rysunek kotła, c) rysunek budynku w którym kocioł będzie ustawiony, d) plan sytuacyjny tego budynku z oznaczeniem sąsiednich blisko położonych zabudowań. O ile podanie dotyczy ustawienia nowego kotła stałego lub więcej takich

kotłów, wymienione załączniki należy złożyć w trzech egzemplarzach, dla każdego kotła, przy przeniesieniu zaś stałego używanego — złożyć należy: a) rysunek budynku i b) plan sytuacyjny w dwóch egzemplarzach oraz c) książkę kotłową. O ile podanie dotyczy pozwolenia na używanie kotła przenośnego, pracującego na otwartem powietrzu, należy dołączyć tylko rysunek i opis kotła — w trzech egzemplarzach.

§ 3. Opis kotła powinien zawierać: 1) nazwę firmy, która kocioł zbudowała, 2) Nr. fabryczny kotła, 3) rok zbudowania kotła, 4) rodzaj materiałów, użytych na poszczególne części kotła, 5) dopuszczalne ciśnienie robocze, 6) rodzaj, ilość i wydajność przyrządów zasilających, 7) rodzaj i ilość przyrządów spustowych, 8) rodzaj i ilość przyrządów wodowskazowych, 9) rodzaj i ilość zaworów bezpieczeństwa z dodaniem szkicu z wymiarem prześwitu grzybków, długości dźwigni i wagi ciężarów, 10) wysokość linii wodnej w zależności od pewnego, stałego punktu kotła, 11) wielkość powierzchni ogrzewalnej, 12) rodzaj ciągu i wymiary komina. Opis powinien być podpisany przez wytwórcę kotła i jego właściciela.

§ 4. Rysunek kotła powinien zawierać: 1) szczegóły i wymiary potrzebne do sprawdzenia wytrzymałości i powierzchni ogrzewalnej kotła, 2) wymiary potrzebne do określenia linii wodnej i ogniowej, 3) obmurowanie kotła. Rysunki powinny być wykonane w wymiarze nie mniejszej niż 1:20 i podpisane przez wytwórcę kotła i jego właściciela. Wymiarka powinna być na rysunku wskazana. Jeden egzemplarz rysunku, o ile nie jest wykonany na kalce płóciennej, powinien być naklejony na płótnie i mieć odpowiednią zakładkę do wszycia w książkę kotłową.

§ 5. Rysunek budynku, przeznaczonego dla ustawienia kotła, powinien być wykonany w planie i przekroju i wskazywać: 1) miejsce ustawienia kotła oraz związanych z nim urządzeń pomocniczych, 2) grubość ścian, 3) rodzaj dachu, 4) rozmieszczenie drzwi i okien, 5) położenie kotła względem komina. Rysunki powinny być wykonane w wymiarze nie mniejszej niż 1:100 i podpisane przez właściciela kotła. Wymiarka powinna być na rysunku wskazana.

§ 6. Plan sytuacyjny powinien być wykonany w miarce nie mniejszej niż 1:100 i na planie uwidocznionej, wskazywać rozmieszczenie oraz przeznaczenie sąsiadujących z kotłownią budynków

tudzież winien być podpisany przez właściciela kotła.

§ 7. Opisy, rysunki i wogóle dokumenty dołączone do podania powinny być wykonane, względnie złożone na format 21×33 cm. i jeden egzemplarz każdego z nich wraz z podaniem opatrzone opłatą stemplową.

§ 8. Władza administracyjna II-ej instancji, po sprawdzeniu czy podanie i dołączony projekt odpowiada wymaganiom niniejszego postanowienia i przepisom o budowie, ustawianiu i przenoszeniu kotłów parowych, udziela, bądź odmawia zezwolenia, bądź też żąda uzupełnienia podania.

Zawiadomienie o udzieleniu zezwolenia jakoteż usprawiedliwiona odmowa lub żądanie uzupełnienia podanie (wzór F i G) powinny być przez władzę przesłane składającemu podanie w czasie nie dłuższym jak dni 14 od daty otrzymania przez nią podania. Składającemu podanie przysługuje prawo odwołania się do Ministerstwa Przemysłu i Handlu za pośrednictwem tejże władzy w ciągu dni 14 od otrzymania odmowy.

§ 9. Stowarzyszeniom dozoru kotłów przysługuje prawo przedwstępного sprawdzania rysunków, planów, i dokumentów, należących do członków stowarzyszenia.

W tym wypadku stowarzyszenie sprawdza także całe podanie odnośnie do zachowania wymienionych wyżej wymagań, dołącza do niego swoje wnioski i przesyła wprost władzom w § 1 wskazanym.

§ 10. Pozwolenie na ustawienie lub przeniesienie kotła odpowiednio poświadczone wraz z nalożnemi rysunkami i opisami władze przemysłowe przesyłają właściwym organom bezpośredniego dozoru kotłów dla sprawdzenia czy sam kocioł jak i jego ustawienie odpowiada rysunkom, przepisom a także warunkom, określonym w pozwoleniu tudzież dla wykonania przewidzianej w przepisach rewizji i próby kotła. Pozwolenia wydaje się na oddzielnych drukach (wzór C), opłaconych stemplem.

Od wyniku powyższego sprawdzenia oraz rewizji i próby kotła uzależnione jest wydanie przez organ bezpośredniego dozoru kotłów książki kotłowej, która jest dowodem zezwolenia na używanie kotła.

O pozwoleniu na używanie kotła organa dozoru kotłów zawiadamiają (wzór D) niezwłocznie właściwą władzę administracyjną II-ej instancji, podając jednocześnie Nr. przyznany kotłowi.

§ 11. Zrewidowanie, wypróbowanie i pozwolenie na używanie kotła następuje w okresie czasu nie dłuższym jak dni 20 od chwili zawiadomienia organów dozoru kotłów przez właściciela kotła, że kocioł jest gotowy do odbioru.

§ 12. Rozporządzenie niniejsze uzyskuje moc obowiązującą z dniem 1 stycznia 1922r.

Minister Przemysłu i Handlu:
w z. Henryk Strasburger.

Powyższe podaję do ogólnej wiadomości i przestrzegania.

Puck, dnia 28. lipca 1922 r.

Lipski, starosta.

437.

Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu

z dnia 11 lipca 1922 r.

dotyczące zmian w rozporządzeniu z dnia 7 grudnia 1921 r. w przedmiocie wydawania pozwoleń na ustawianie, przenoszenie i używanie kotłów parowych.

Na mocy art. 2 ustawy z dnia 31 maja 1921 r. o nadzorze nad kotłami parowymi (Dz. U. R. P. Nr. 50, poz. 303) oraz ustawy z dnia 6 grudnia 1911 r. (Dz. U. R. P. Nr. 108, poz. 786) zarządza się co następuje:

§ 1. W końcowym ustępie § 2 lit. b. rozporządzenia z dnia 7 grudnia 1921 r. w przedmiocie wydawania pozwoleń na ustawianie, przenoszenie i używanie kotłów parowych (Dz. U. R. P. Nr. 103, poz. 747) należy zastąpić słowa: „b) plan sytuacyjny w dwóch egzemplarzach” słowami: „b) plan sytuacyjny w trzech egzemplarzach”.

§ 2. W paragrafie 6 tegoż rozporządzenia należy zamiast słów: „w miarce nie mniejszej niż 1:100”, wstawić: „w wymiarce nie mniejszej niż jeden do tysiąca”.

§ 3. W ustępie 2 § 8 tegoż rozporządzenia należy zamiast słów: „uzupełnia podanie” wstawić: „uzupełnienia podania”.

§ 4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Przemysłu i Handlu:
Stefan Ossowski

Powyższe podaję do ogólnej wiadomości i przestrzegania.

Puck, dnia 21 lipca 1922 r.

Lipski, starosta.

438.

Rozporządzenie Ministrów Skarbu i Sprawiedliwości.

z dnia 24 czerwca 1922 r.

o znawcach, powołanych do oceniania przedmiotów majątkowych celem opodatkowania spadków i darowizn.

Na podstawie art. 6 i 10 ustawy z dn. 31 marca 1922 r. w przedmiocie zmiany niektórych przepisów o opodatkowaniu spadków i darowizn (Dz. U. R. P. Nr. 33, poz. 263) zarządza się:

I. Ustanowienie znawców:

§ 1. W przypadkach przewidzianych w zdaniu trzecim art. 6 ustawy z dnia 31 marca 1922 r. (Dz. U. R. P. Nr. 33, poz. 263) władza skarbową ustala wartość sprzedażną na podstawie opinii stałych znawców, ustanowionych i zaprzyszczonych przez sąd.

§ 2. Na obszarze b. dzielnicy rosyjskiej sąd ustanawia i zaprzysięga znawców według zasad, podanych w §§ 3 do 8 niniejszego rozporządzenia.

W b. dzielnicach austriackiej i pruskiej władze skarbowe korzystają z pomocy znawców, stale ustanowionych dla celów postępowania sądowego. Jeśli tacy znawcy dla pewnego zakresu wiadomości ustanowieni nie są, lub gdy liczba ich nie jest wystarczająca, to sąd ustanowi ich na żądanie władzy skarbowej i odbierze od nich przysięgę, stosując się przytem do §§ 3 do 8 niniejszego rozporządzenia.

§ 3. Znawców ustanawiają sądy pokoju względnie sądy powiatowe; jednakże na obszarze b. dzielnicy austriackiej, dla zakresu wiadomości, wymienionych w ustępie drugim § 1 rozp. min.

z dn. 25 lipca 1897 r., (austr. Dz. U. P. Nr. 175), ustanawiają znawców sądy apelacyjne.

Sąd ustanawia znawców na żądanie tej władzy skarbowej pierwszej instancji, której jest poruczone wymierzanie podatku spadkowego; gdzie podatek ten wymierza w pierwszej instancji wyłącznie izba skarbowa, ona wystosowuje do sądu powyższe żądanie. Władza skarbowa wystosuje swe żądanie w formie odezwy.

§ 4. Znawcami mogą być tylko osoby własnowolne, zasługujące na pełne zaufanie i posiadające potrzebne wiadomości zawodowe, oraz znajomość stosunków miejscowych.

§ 5. Władza skarbowa (§ 3) ma do żądania swego załączyć wykaz osób, które uważa za odpowiednie do pełnienia funkcji znawcy, podając co do każdej z nich: a) wiek, b) zawód, c) adres oraz, d) zakres wiadomości, co do którego ma udzielać opinii.

Celem sporządzenia tego wykazu ma władza skarbowa, o ileby nie posiadała dostatecznych wiadomości o osobach, nadających się do powyższej funkcji (§ 4), zasięgnąć opinii odpowiednich organizacji zawodowych (instytucji kredytowych, ubezpieczeniowych, zrzeszeń rolniczych i t. p.) lub urzędów gminnych (miejskich i wiejskich).

Przed ostatecznym sporządzeniem wykazu ma władza skarbowa upewnić się, czy osoby przez nią wybrane, skłonne są podjąć się obowiązków znawcy.

§ 6. Sąd o ile nie ma zarzutów przeciw proponowanym osobom, ustanawia je znawcami, i wzywa je celem odebrania od nich przysięgi. O ile jednak znawcę ustanowił sąd apelacyjny (§ 3) przysięgę odbiera sąd powiatowy, w którego okręgu znawca mieszka.

§ 7. Przed odebraniem przysięgi sędziego winien wyjaśnić znawcy cel i znaczenie, czynności, do których go powołano, oraz świętość aktu przysięgi.

Przysięga winna być odebrana według przepisów postępowania sądowego, obowiązujących w miejscu, w którym następuje zaprzysiężenie, przy czym rota przysięgi ma zawierać oświadczenie, że przysięgający będzie pełnił obowiązki znawcy sumiennie według najlepszego swego rozumienia i znajomości rzeczy.

Z aktu odebrania przysięgi będzie sporządzony protokół.

§ 8. Sąd zawiadomi o osobach znawców, przez siebie zamianowanych i zaprzysiężonych, tę władzę skarbową, na której wniosek nastąpiło ich ustanowienie.

Jeśli sąd niektórych osób wymienionych w wykazie, sporządzonym przez władzę skarbową, nie ustanowił znawcami, to ma o tem zawiadomić władzę skarbową, przytaczając powody.

Każdy sąd powiatowy na obszarze b. dzielnicy austriackiej i pruskiej ma w ciągu dwóch tygodni po ogłoszeniu niniejszego rozporządzenia przesłać władzy skarbowej (§ 3) spis znawców, stale ustanowionych i zaprzysiężonych dla celów postępowania sądowego, w zakresie szacowania przedmiotów majątkowych.

§ 9. Sąd winien na wniosek władzy skarbowej (§ 3) lub z urzędu skreślić ze spisu znawców, ustanowionych na żądanie władzy skarbowej, osoby, co do których stwierdzono, że nie odpowiadają warunkom wymienionym w § 4, lub które na skutek choroby albo podeszłego wieku nie mogą spełniać czynności znawcy.

II. Wynagradzanie znawców.

§ 10. Znawca, który na skutek wezwania ze strony władzy skarbowej wydał opinię o wartości przedmiotu majątkowego celem opodatkowania spadku lub darowizny, może żądać zwrotu wydatków oraz wynagrodzenia za pracę według zasad, podanych w §§ 11 i 12.

§ 11. Znawca może żądać zwrotu kosztów przejazdu, jeśli—ze względu na znaczną odległość lub trudności komunikacji pieszej—użycie środka przewozowego było niezbędne lub stosowne.

Należność tę oblicza się zasadniczo według kosztów użycia środka przewozowego najtańszego. Władza skarbowa może jednak przyznać zwrot wydatków, poniesionych w kwocie wyższej, o ile okazało się niezbędnym lub stosownym użycie środka przewozowego droższego.

§ 12. Znawca może żądać wynagrodzenia za pracę. Należność tę ustala się według długości czasu użytego na pracę, potrzebną do wydania opinii, oraz według stopnia poniesionego trudu, ewentualnie też z uwzględnieniem wydatków, które znawca ponieść musiał poza kosztami przejazdu (§ 11).

§ 13. Jeśli znawca, wezwany przez władzę skarbową, stawiał się w miejscu, przez nią wyznaczonym, ale czynności, do której go wezwano, nie wykonał na skutek oznajmienia urzędnika, kierującego ustaleniem wartości, że udział znawcy nie jest potrzebny, lub na skutek innych przyczyn, od znawcy niezależnych, to może żądać zwrotu wydatków, które ponieść musiał (§ 11 i 12).

§ 14. Żądanie wypłacenia należności, przewidzianych w §§ 11 i 12, winien znawca zgłosić zaraz po wydaniu opinii—należności zaś, określonej w § 13, zaraz po stwierdzeniu, że wydanie opinii nie nastąpi.

Jeśliby zgłoszenie w terminach powyższych nie było możliwe, winno nastąpić najpóźniej w ciągu tygodnia.

III. Wejście w życie niniejszego rozporządzenia.

§ 15. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu: Michalski.

Minister Sprawiedliwości: w z. Z. Rymowicz.

Powyższe podaję do ogólnej wiadomości.
Puck, dnia 28. 7. 1922 r.

Lipski, starosta.

439.

Rozporządzenie Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego

z dnia 26 czerwca 1922 r.

w przedmiocie udzielania gminom pożyczek ze Skarbu Państwa na budowę lub przebudowę publicznych szkół powszechnych i domów mieszkalnych dla nauczycieli.

Na podstawie art. 10 i 11 ustawy z dnia 17 lutego 1922 r. o budowie publicznych szkół powszechnych (Dz. U. R. P. Nr. 18, poz. 144) w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych i Ministrem Skarbu zarządza się co następuje:

§ 1. Oprócz zasiłków, których wysokość określa art. 10 ustawy z dnia 17 lutego 1922 r. o budowie publicznych szkół powszechnych (Dz. U. R. P. Nr. 18, poz. 144), mogą być udzielane gminom pożyczki ze Skarbu Państwa na budowę lub przebudowę publicznych szkół powszechnych

i domów mieszkalnych dla nauczycieli, wnoszonych zgodnie z wymaganiami powyższej ustawy, oraz na kupno budynków dla publicznych szkół powszechnych i domów mieszkalnych dla nauczycieli, lecz tylko w tym wypadku, jeżeli cena kupna wraz z kosztami ewentualnej przebudowy nie będzie przekraczała kosztów wzniesienia nowego budynku. Pożyczki, jak również i zasiłki ze Skarbu Państwa, nie mogą być udzielane gminom na nabycie gruntów pod zabudowania, na boiska i ogrody szkolne.

§ 2. Pożyczki na cele wymienione w § 1, udzielane będą na warunkach następujących:

- a) pożyczki będą oprocentowane, poczynając od 1 stycznia roku następnego po przyznaniu pożyczki, w stosunku pięć od stu (5%) rocznie;
- b) pożyczki będą spłacane Skarbowi Państwa Polskiego w ciągu lat 15; w wypadkach, zasługujących na uwzględnienie, pożyczka może być udzielona na termin dłuższy, do lat 40. Pierwsza rata pożyczki wraz z odsetkami za czas ubiegły będzie wpłacona przez gminę na rachunek Skarbu Państwa w trzecim roku kalendarzowym po przyznaniu gminie pożyczki;
- c) pożyczki będą spłacane równymi ratami rocznymi, uiszczanymi wraz z odsetkami, należnymi do dnia 31 grudnia tego roku, w którym spłata odnośnej raty następuje; kalendarzowy termin wpłaty kwoty, należnej tytułem raty wraz z odsetkami, określony będzie przy udzieleniu pożyczki;
- d) raty pożyczek wraz z odsetkami od sum należnych będą spłacane w obowiązującej w danym czasie walucie Państwa Polskiego według urzędowego kursu przerechnowania.

§ 3. O przyznaniu gminie pożyczki decyduje kurator okręgu szkolnego w porozumieniu z przedstawicielami Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Skarbu.

§ 4. Przyznana pożyczka będzie wypłacona gminie po przedłożeniu przez nią poświadczonych odpisów uchwał o zaciągnięciu pożyczki, zatwierdzonych — zgodnie z obowiązującymi przepisami — przez władze nadzorcze, oraz po przedłożeniu skryptów dłużnych, podpisanych przez przedstawicieli gminy.

W uchwałach i skrypcie dłużnym będzie zaznaczone:

- a) że gmina przyjmuje i użyje pożyczki tylko na ten cel, na jaki pożyczka została przyznana;
- b) że gmina gwarantuje spłatę pożyczki wraz z należnymi odsetkami całym swoim tak nieruchomym, jak i ruchomym majątkiem, oraz wszystkimi dochodami gminy;
- c) że gmina zobowiązuje się wstawiać do budżetu swego corocznie aż do całkowitej spłaty pożyczki odpowiednią sumę na spłatę przypadających rat wraz z odsetkami;
- d) że gmina wyraża zgodę, aby w razie opóźnienia w wypłacie raty w oznaczonym terminie zaległa rata była ściągana przymusowo w drodze postępowania administracyjnego wraz z odsetkami za zwłokę w wysokości 10 procent w stosunku rocznym od raty zaległej oraz z kosztami egzekucji.

§ 5. W razie niewstawienia przez gminę do budżetu gminnego odpowiedniej sumy na spłatę raty pożyczki wraz z należnymi odsetkami, władze nadzorcze wstawią tę sumę do budżetu gminy.

§ 6. Należne raty wraz z odsetkami będzie gmina wpłacać w sposób i do kas lub instytucji wskazanych jej przez kuratora okręgu szkolnego.

§ 7. Warunki udzielenia pożyczki podane w niniejszym rozporządzeniu, mogą być w poszczególnych wypadkach zmienione za zgodą Ministra Skarbu.

Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego: Antoni Ponikowski.

Minister Spraw Wewnętrznych: A. Kamiński.

Minister Skarbu: Michalski.

Powyższe podaję gminom do wiadomości.

Puck, dnia 28. 7. 1922 r.

Lipski, starosta.

440.

Rozporządzenie w sprawie otwierania i zamykania sklepów.

Rozporządzenie moje z dnia 8. III. 22. — Orędownik Powiatowy nr. 19. poz. 155 — zmieniam o tyle, że aż do ostatecznego określenia godzin otwierania i zamykania sklepów przez Wydział Powiatowy zgodnie z art. 2 ustawy z dnia

14. II. 22

18. XII. 19

o czasie pracy w przemyśle i handlu — wyznaczam czas otwierania — sklepów na godz. 8., czas zamykania na godz. 18 we wszystkie dni tygodnia z wyjątkiem niedziel i świąt, w które sklepy muszą być zamknięte z wyjątkiem aptek i jadłodajni.

Rozporządzenie niniejsze obowiązuje od dziś 3. VIII. 22.

Puck, 28. VII. 22.

Przewodniczący Wydziału Powiatowego

Lipski, starosta.

441.

Obwieszczenie Starostwa Krajowego Pomorskiego w sprawie podwyższenia kosztów utrzymania w Krajowych Zakładach Psychjatrycznych.

Na mocy uchwały Wydziału Krajowego z dnia 25. lipca 1922 zostały koszty utrzymania z dniem 1. sierpnia br. jak następuje podwyższone:

Za utrzymanie poszczególnych pacjentów w Krajowych Zakładach psychjatrycznych w Świeciu, Wejherowie i Kocborowie płaci się:

a) w III. klasie ubogo-gminni	Mk. 750.—
b) w III. „ pełnopłatny	„ 800.—
c) w II. „ „	„ 1000.—
d) w I. „ „	„ 1800.—

Koszta utrzymania za dzieci głuchonieme w Zakładzie dla Głuchoniemych w Wejherowie wynoszą od 1. sierpnia rb.

za ubogich gminnych mk.	400.—
za pełnopłatnych	„ 500.—

Tak samo podwyższono koszty utrzymania dla dzieci idjotycznych, tuberkulicznych i umysłowo nierozwiniętych umieszczonych w oddziale Krajowego Zakładu psychjatrycznego w Świeciu które wynoszą od 1. sierpnia br.

w III u. klasie ubodzi gminni	mk. 400.—
w III „ „ płatni	„ 500.—

Starostwo Krajowe uprasza o umieszczenie powyższego w najbliższym Nr. Orędownika Powiatowego (bezpłatnie). —

Toruń, 25. VII. 22.

Starosta Krajowy Pomorski.

Powyższe podaję do ogólnej wiadomości.

Przewodniczący Wydziału Powiatowego

Lipski, Starosta.